

גם הם עפים על המגזר: בלי ציניות, עם המון ציונות (דתית)

אבי בניהו גאה על העיתונאים הדתיים שגידל, השחקן יובל אברומוביץ' למד מנינט על השבת ושוקל לחבוש כיפה והעיתונאי בני טיטלבוים חושב שבני הציונות הדתית הם "או ממש נחמדים, או מעצבנים". חמישה מובילי דעת קהל השיבו לשאלון שלנו, והצדיעו למגזר

מירי סער | 16/4/2013 7:47

"הכיפות הסרוגות מניפים את כל הדגלים. בראש ובראשונה - השירות בצה"ל, ובאופן בולט ביחידות קרביות, ולמעשה בכל תחומי העשייה". דון יחיא וקופטש אמיר מאירי

בני דון-יחיא, עורך דין וסופר

מה היה המפגש הראשון שלך עם הציונות הדתית?

בבית הורי. אבי ז"ל ערך את בטאון המפד"ל, הצופה, 32 שנים. הוא התמנה לעורך בהיותו תינוק ופרש לגימלאות כשהיה לי תינוק. הבית נשם ציונות דתית, ובאווירה זו מילדות גדלנו, אחותי חתי ואני. אבי נבחר לכנסת ה-6 אבל מהר מאוד התפטר כי הרגיש זר שם ורצה להמשיך לעשות את מה שידע ואהב: לערוך את העיתון ולכתוב בו יום יום רשימות על דת ומדינה, על "ראשית צמיחת גאולתנו". אומרים שהוא טבע את המושג "כיפות סרוגות".

מי בעיניך הכי ציוני דתי?

מאז מלחמת ששת הימים אין מונופול לאף גוף או זרם על המושג "הציבור דתי לאומי". הגוונים השונים החלו אז והם מתרבים ומקצינים. הפערים בין "כיפה סרוגה" אחת לשניה גדולים מאוד כיום.

במה הציבור תורם למדינה?

במה לא? זהו ההבדל העיקרי בין המגזר הדתי לאומי לחרדי. הכיפות הסרוגות מניפים את כל הדגלים. בראש ובראשונה - השירות בצה"ל, ובאופן בולט ביחידות קרביות, ולמעשה בכל תחומי העשייה. בולט בציבור הזה ששיעור הירידה של בניו מהארץ נמוך ביותר וחלקו בהתיישבות ובחקלאות גדול משיעור מספרו באוכלוסייה.

"דוגמה מרתקת למטוטלת הנעה עשרות שנים מכאן לכאן: שירות קרבי בצה"ל, מטאור הייטקי, כיפה לא גדולה, מראה חילוני וגיננים הרחוקים מחרדליות". נפתלי בנט צילום: פלאש 90

מה מעצבן אותך בציבור הציוני דתי?

הקצה הימני לאומני, שלעתים מפר חוק והמניף דגל אחד בלבד. הוא מעצבן גם את אלה הקרובים לו אידיאולוגית, אך שומרים על כללי המשחק הדמוקרטי ההכרחיים.

מה הכי נמאס לך לשמוע על הציונות הדתית?

אין משהו שמפריע לי. ניסיתי לחשוב האם יש סממנים של גאווה עצמית, של תחושת "אני איכותי יותר" - ולשמחתי אין תופעה כזאת, למעט חריגים פה ושם. יש תחושה פנימית של גאווה יחידה, אבל ככלל - ללא התנשאות.

מה יותר ציוני דתי בעיניך: השפה או שפם של אורבך, ההשתתפות של אופיר בן שטרית ב"דה וויס", תנועת "קולך", יוסי סידר.

בנטיית הלב והראש אני מתחבר יותר לשפה של אורבך, לתנועת קולך - כמו גם לתנועות אחרות באזור המרכז הציוני דתי, וכן, גם והרבה ליצירה התרבותית לסוגיה, כולל בתחום הקולנוע.

האם אתה סבור שהציבור החילוני מכיר מספיק את הציבור הציוני דתי?

כן. גדלים ביחד - להוציא את מוסדות החינוך - משרתים ביחד בצה"ל, לומדים זה לצד זה באוניברסיטאות ונפגשים יום יום בעבודה ובחדר המדרגות.

נפתלי בנט:

הוא דוגמה מרתקת למטוטלת הנעה עשרות שנים מכאן לכאן: שירות קרבי בצה"ל, מטאור הייטקי, כיפה לא גדולה, מראה חילוני וגיננים הרחוקים מחרדליות: לוחץ יד לנשים, שירת נשים לא מפריעה לו, שותפות טבעית עם יאיר לפיד. חרד"לים יאמרו שניות, פשרנות. בעיני זו התנהלות בריאה תור ראיה כלל ישראלית והתרסה נגד שבטיות מפצלת.